

lang Aarrække. Hvis vi ser paa Skibsfartens Kaar blot i de sidste 20 Aar, saa vil det sidste Tiaar, indbefattet det sidste Aar, vise en Forrentning af 9—10 pCt. gennemsnitlig og det foregaaende Tiaar vise en Forrentning paa op imod 6 pCt. for 8 store typiske Dampskibsselskabers Vedkommende. Hvis man altsaa ikke udtager en vilkaarlig, uheldig Periode, men arbejder med en længere Periode, vil det vise sig, at Skibsfartens Kaar i det hele taget slet ikke har været saa overmaade ringe. Men det ejendommelige er jo det i økonomisk Henseende saa glimrende Aar, som Skibsfarten nu har tilendebragt, et Aar, som har konsolideret denne Bedrift paa en saadan Maade, at den kan gaa en rig Udvikling i Møde. Derfor tror jeg, at man fra Skibsfartens Side ikke skulde rejse saa stærk Modstand mod dette Lovforslag, som man gør, og navnlig ikke sige, at man af Hensyn til dette Lovforslag indstiller sine Nybygninger og saa fremdeles. Det ærede Medlem, som jo kan henvise til, at Det forenede Dampskibsselskab har skrevet, at det har indstillet sine Nybygninger, maa jo kunne oplyse om f. Eks., hvornaar det overhovedet var muligt paa dansk Skibsværft at faa paabegyndt Bygning af Skibe. Det forekommer mig, at et andet Aktieselskab, for hvilket det ærede Medlem er Formand, og som har aflagt Beretning om sin Virksomhed, har erklæret, at det i en lang Aarrække ud i Fremtiden har sine Beddinger fuldt besatte hver eneste Dag i Aaret, saa at det overhovedet slet ikke kan paatage sig flere Nybygninger. Det ærede Medlem kan maaske oplyse, hvor der vilde være Mulighed for i den nærmeste Fremtid at faa foretaget Nybygninger af Skibe. Jeg tror derfor, at det havde været nok saa hensigtsmæssigt at udelade saadanne Bemærkninger.

Det er jo klart, at Lovforslagets videre Behandling nu ligger i de Partiernes Hænder, som tilsammen udgør Flertallet, og som staar mere eller mindre velvilligt overfor dette Lovforslag. Af Venstre, som ønsker Sagen gennemført, haaber jeg en snarlig Formulering af dets Tanker, saa at vi kan se, om vi kan komme videre her i Tinget paa Grundlag deraf, eller om vi maa søge en direkte Forhandling mellem de to Ting.

Formanden: Landstingsmanden for 4de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mægaard: Naar den højtærede Minister vil hævde, at de fra Slagteriernes Fælleskontor fremsatte Tal er rigtige, og at saadan maatte han betragte dem, indtil der forelaa noget officielt, vil jeg for saa vidt indrømme Ministeren det berettigede heri, men jeg maa tilføje, at hvis Slagteriernes Fælleskontor skulde have Indtryk af, for at bruge et mildt Udtryk, at Ministeren vil bygge — jeg havde nær sagt — en hel Begrundelse for en Fordeling af denne Fragtskat netop paa de Beregninger, her var foretagne, saa var det vel ikke for meget at forlange — undskyld mig saa stærkt et Udtryk —, at Henstillingen til Slagteriernes Fælleskontor ikke var sket gennem en almindelig Telefonsamtale, men ved en skriftlig Forespørgsel fra Ministeriets Side. Naar Ministeren i sit andet Indlæg vilde gøre gældende mod mig, at jeg i min anden Tale havde argumenteret imod Fordelingen, fordi jeg noget havde Indtryk af, at det, der her gaves til Landbruget, fik Karakter af en Skueret, er det ikke ganske korrekt. Min første Argumentation er den egentlige, hvori jeg har den bestemte Opfattelse, at en Støtte til Landbruget, jeg havde nær sagt under en hvilken som helst Form — men i alt Fald, naar den gives paa saa vilkaarlig en Maade som her foreslaaet —, er Landbruget i det lange Løb bedst tjent med at være frit for. Men naar Støtten saa oven i Købet bliver af saa ringe Betydning, som her med Tal er paavist, har jeg Ret til foruden at kritisere den ud fra den Betragtning, at Støtten i det hele taget var urigtig, samtidig at sige: Og dog bliver den kun en Skueret.

Jeg vil sige, at de Tal, jeg nævnedes, $3\frac{1}{2}$ og 4 Mill. Tdr. Majs og 11 Mill. Tdr. Kul, er sikkert nogenlunde rigtige. I alt Fald er Indførselen af Majs i 1913—14 gennemsnitlig $3\frac{1}{2}$ —4 Mill. Tdr. og Indførselen af Kul og Kokes i 1914 24 Mill. Tdr. Naar jeg derfor har benyttet Tallet 11 Mill. Tdr. som kommende ind under denne Forudsætning, tror jeg ikke, at Tallet er for højt. Og hvis jeg lægger disse to Indførselsmængder af Majs og Kul til Grund for en Fordeling af 12 à 13 Mill. Kr.s Fragtskat til Lettelse for Forbrugerne af disse Varer, saa vil Lettelsen beløbe sig til noget lignende som $6\frac{1}{2}$ pCt. af Majsens og Kullenes Værdi. Og naar det ikke er mere, saa er det — det vil jeg sige endnu en Gang — en Støtte, som har ringe Betydning, og en Støtte, som nærmest faar Karakteren af en Skueret.